

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprtje reklamacije so poštine proste.

Volitve za lenarški okrajni zastop.

V ponedeljek, dne 16. okt. volijo v ta doslej po večini narodni okrajni zastop veleposestniki, dne 18. oktobra trga Sv. Lenart in Sv. Trojica, dne 19. oktobra pa kmečke občine. Volitev se vrši dne 16. in 19. oktobra ob 10. uri dopoldne v prostorih okrajnega zastopa pri Sv. Lenartu. Več nego 20 let že vodijo ta okrajni zastop sami kmetje in gospodarji v zadovoljstvo celega okraja. Poglejmo, kaj je storil ta zastop v zadnji svoji dobi.

Naloga okrajnih zastopov je pred vsem ta, da skrbe okrajem za dobre ceste. Teh smo dolgo pogrešali tudi v lenarškem okraju, česar so bile mnogo krive občine same, ki se niso mogle zdjediniti za gotove proge. Vse ovire pa je zmagal sedanji okrajni zastop pod modrim načelnikom g. Fr. Wello in njegovim namestnikom, vrlim poslancem Roškarjem. V nekaj letih so se naredile tri jako potrebne ceste k Sv. Juriju, k Sv. Rupertu in k Sv. Benediktu; prva bo skoro zvezana z jakobško okrajsko cesto v mariborskem okraju. In okrajni zastop je m o d r o gospodaril. Sedaj, ko so ceste narejene, so tudi že plačane in vendar doklade niso bile Bog ve kako visoke kljub velikim stroškom. Navadno so znašale 30 %, enkrat 60 %, enkrat 50 %, letošnje leto 31 %. Skrbel je tudi, da so bile ostale okrajne ceste vedno v dobrem stanu. Za povzdigo živinoreje je priredil vsako leto premiranje goveje živine in bikov.

Ti lepi uspehi, na katere smo ponosni Slovenci lenarškega okraja, pa so bili le močni, ker vodijo okrajni zastop v

resnici pravi kmetje, ki imajo srce za svoje trpeče sobrate in smisel za napredek kmečkega ljudstva. Mislili bi, da ga ni nezadovoljneža v okraju, ne nasprotnika tem pozrtovalnim možem, saj so izvršena dela v korist posameznikom in celiemu okraju. Pa ni tako! Komu pa ne ugaja to delo, komu so zoperne ti lepi uspehi? Čuje in strmite! Tržanom lenarškim in trojiškim, ki so pozabili, da jih je rodila slovenska mati, in nekaterim njihovim zaveznikom, ki pljujejo v svojo lastno skledo. Ti agitirajo na vseh krajinah, da bi dobili okrajni zastop v svoje roke.

Kmetje lenarškega okraja, ki ljubite svoj kmečki stan in svoj slovenski narod, čujte: tržani bi vas radi dobili v svojo pest. Ali imajo nemškutarski tržani srce za slovensko ljudstvo? Nikdar in nikoli! Ko je še nepozabni (!) Mravlak vodil okrajni zastop, se za kmeta ni nič storilo. Pač so delali obljube, a jih niso nikdar izpolnili. Kako je delal Mravlak za kmeta, vsi dobro vemo. Še so nezačeljene rane, ki jih je vsekal ta goljuf mnogim našim ljudem, ki so preslepljeni bili vložili denar v njegovo „voršuskaso“. Do 20.000 K je izginilo takrat vsled dobrega Mravlakovega gospodarstva. In to je bil po veliki večini kmečki denar, težko prisluženi krajevarji. In da niso Lenarčani šli s trebuhom za kribom, imajo zahvaliti le naše kmečke ljudi, ki so v svoji preveliki dobroščnosti odstopili takrat 25 % od kapitala. Vsled naše dobrote so si ti ljudje pomagali na noge. In kako povračajo te dobre? Še nam je v živem spominu, kako divje so napadali poštene naše mladinci pred 2 leti pri Sv. Trojici in pri Sv. Lenartu na ulici in po časnikih. Letos so si osnovali novo „voršuskaso“, še več, podružnico „Südmarke“ so si osnovali dne 3. septembra,

podružnico onega nemškega društva, ki boče s svojim denarjem pokupiti slovenska posestva in na njih Nemce naseliti. Privabili so Nemce in nemškutarje od vseh strani, ki so se nezramno norčevali na slovenskih tleh iz slovenskega ljudstva.

In takim ljudem naj bi prepustili vajeti v okrajnem zastopu? Sovražniki naše vere in našega naroda naj bi vladali kmete? Tega ne pripustimo! To se ne sme zgoditi! Oba trga imata itak 11 udov v okrajuem zastopu, torej tretjino vseh udov, in vendar komaj 3 % vseh davkov plačujeta. Ti naj bi vladali kmete, ki plačujejo 97 % dače? To bi vam bilo gospodarstvo! Ptujski okrajni zastop je hitro zvišal doklade od 30 % na 50 %, ko so ga dobili Ptujčani v roke in to brez vsake potrebe. Konjiški okrajni zastop, ki ga vodijo tržani, je poslal tudi Lenarčanom podporo iz dobčka svoje hranilnice, ko ima poravnati na tisoče dolga pri koujiški železnici. Lvaški okrajni zastop dovoljuje za „šulfraju“ posebne svote, mesto da bi skrbel za kmete. Tako znajo nemškutarji gospodariti! Lenarški trg si je pri okrajnem zastopu najel posojila 8000 K, da bi se okrajna cesta skozi trg proti Sv. Juriju delala mimo Sekola. To svoto ima vrnil, a je še ni vrnil in je ne meni vrnil. Hotel je tudi, da bi kanale za lenarški trg plačal okrajni zastop. Tako predzrni so sedaj, kaj bi še bilo, če bi ti ljudje dobili v svoje roke okrajni zastop?

Ponosni slovenski veleposestniki, vrlji župani in zavedni volilni možje lenarškega okraja, pridite zato dne 16. in 19. okt. do zadnjega vsi na volišče in oddajte glasove možem vaše krv, vaše korenine! Za kandidate so izbrani taki v a s i t o v a r i s i , ki so v redni v a s e g a z a u p a n j a , ki ljubijo Boga in svoj

LISTEK.

V spomin † dekana J. Žičkarja.

(Ob njegovem pogrebu dne 2. vinotoka 1905 v videmski cerkvi govoril prof. dr. Anton Medved.)

Haec dicit Filius Dei . . . Novi opera tua et fidem et charitatem tuam.

To govori Sin božji: Poznam tvoja dela in vero in ljubezen tvojo.

A p. 18 s.

Katera hiša ne bi žalovala, ako nesejo njenega blagega gospodarja k pogrebu?

Kateri otroci se ne bi jokali, ako spremiljajo svojega predobrega očeta k hladnemu grabu? Neizmerna ljubezen in globoka hvaležnost jim takrat napolni s tugo srce, s solzami oči in s skelečno skrbjo vso dušo.

Žaluj torej danes, ti tako lepa videmska cerkev; skrij krasoto svojega obličja in ogrni se s črnim prtom, z znamenjem hude žalosti; tvoji zvonovi naj zaplakajo, da se bo čelo čez hrib in dol, tvoje orgle naj zapojejo najgaujivejše žalostinke! Zakaj? . . . Ah, tvojega blagega in modrega gospodarja nesejo k pogrebu!

Žalujte danes, vi možje in žene, žaluj vsa mladina, vse sinovi in hčere videmske župnije! Zakaj? . . . Ah, vašega premilega

duhovnega očeta spremljamo k hladnemu grobu!

Danes je dan velike žalosti za Vas. A ne samo za Vas, temveč za vso obširno videmsko dekanijo, za zlate ravnine in prijazne gorice ob pobrežju bistre Save. V odkritosčni žalosti se pa združi z Vami tudi vsa lavantska škofija, da — vsa naša draga domovina.

Ta splošna žalost pride iz globočin tisočerih src; ne da se ukrotiti, ker objokujemo preveliko izgubo. Ljubi Bog, zakaj si nam vzel tistega, ki nam je toliko koristil in katerega bomo tako težko nadomestili? Zakaj je kruta smrt tako zgodaj, tako nenadoma, tako grozovito pokosila tistega, ki je bil nas vseh ljubljene? O Bog, bud je udarec, s katerim nas je Tvoja šiba zadela, strašna je rana, katero je vsekal v naših sрcih meč Tvoje previdnosti!

Preljubi! Tukaj sredi med nami počiva v prerani trugi tisti, kojega smrt nam je toliko žalost prizadala, prečastiti gospod duhovni svetnik, dekan in župnik na Vidmu, Josip Žičkar. Njegovo vzgledno življenje in neumorno delovanje je bilo mogočen povod in vzrok naše ljubezni in našega spoštovanja do njega. Ozrimo se nekoliko nazaj na to življenje, da se naša ljubezen do nepozabljivega pokojnika tembolj

vkorenini, iz nje pa požene nevsabljive kali — prijazen spomin na njega!

Prečastiti g. dekan Žičkar je bil rojen dne 12. svečana 1846. l. v občini Raztez, v sosedni rajhenburški župniji. Stariši njegovi so bili kmečkega stanu, a imoviti, zraven pa poštene, pobožni, pravi vzor za vsako krščansko hišo. Svojemu sinu Jožefu so vsadili v srce žlahtno rožico žive vere in neomahljive čednosti, kar je največja in najdragocenija dota za vsakega otroka. Ker je sin že v prvi mladosti kazal posebne dušne zmožnosti, so ga dali starši po izvrstno dovršeni ljudski šoli v Rajhenburgu v latinske šole v Celju. Tudi na gimnaziji je bil Josip Žičkar vedno odličen učenec; vsaj je imel v oblihi meri tiste tri neprečenljive lastnosti, ki najlepše krasijo dajaka, le-te so: naravna, izvanredna nadarjenost, marljivost in neomadeževana čistost v vsem obnašanju. Dovršil je latinske šole, seve, z odliko. Kam bi potem šel, se mu ni bilo treba veliko pomicljati. Njegovo pobožno srce mu je velelo v bogoslovje, da bi duhovnik postal. To je tem raje storil, ker so tudi njegovi starši imeli edino željo, da bi nekdaj svojega sina videli kot duhovnika pred oltarjem; a gorečo željo svojih staršev izpolniti je smatral Žičkar, kakor vsak dober otrok, za sveto dolžnost. Da je bil tudi v bogoslovju cvet svojih tovarišev, ni treba posebej nagla-

slovenski dom, ki hočejo pričeto delo posebno glede cest krepko nadaljevati, da bodo šasoma vsi kraji imeli dobre ceste. Lenarski okrajni zastop je bil doslej v rokah slovenskih kmetov in v njihovih rokah mora ostati v bodoče. Da se to zgodi, udeležite se vsi volitve, ki je tako važna, da bo naša zmaga slavna, da bodo v sredini naših Slovenskih goric tudi v bodoče vladali verni, rodoljubni Slovenci, ne pa ljudje Prusaki, Bismarckovi, ki bi že danes rajši bili pod nemškim cesarjem nego jutri. Zato pa na delo! Bog in sreča junaška! Ne vdajmo se!

Politični ogled.

Državni zbor. Le kratko časa je trajalo tokrat zasedanje državnega zbora, od 25. septembra pa do 7. oktobra. Žalostnega pomena je bila ta doba, ker je slovenskim volilcem vzela nemila smrt zelo delavnega poslanca Josipa Žičkarja. Peljal se je na Dunaj, da bi tamkaj opral madež, katerega so hoteli nekateri ljudje pritisniti poštenim Videmčanom na čelo, namreč z oimi „videmskimi tolovaji“. Toda svoje srčne želje ni mogel več izpeljati. Izročil je torej interpelacijo državnemu poslancu Berku, ki jo je v državnem zboru istinito vložil. Krivica, ki se je zgodila Videmčanom, je vnebovpijoča in zato je pričakovati, da se jim velika škoda popravi. Poslanec Robič je interpeliral zaradi okrajnih zastopov Celje in Slovenjgradec, kjer Nemci nočejo voliti in zaradi tega okraj. zastopi ne morejo delovati. Zaradi postopanja policije v Brežicah proti Slovencem je interpeliral poslanec Ploj. Izmed slovenskih posancev so govorili Šuklje zaradi izseljevanja dolenjskih kmetov v Ameriko in dr. Šusteršič za razširjenje volilne pravice. Slovenski katoličko-narodni poslanci so se pokazali zopet zelo delayne in sposobne zagovornike ljudskih teženj.

Deželni zbori. Deželni zbori so začeli delovati. Štajerski deželni zbor bo se sešel dne 18. t. m. Predložena bo zopet lovska postava, ker zaradi nekaterih nevažnih pomanjkljivosti ni dobila cesarjevega potrjenja. Nemški poslanci zahtevajo nekaj hiralnic za nemške kraje. Zaradi slovenske kmetijske šole se ni druzgaa nič storilo, nego da so si komisije ogledale več prostorov, kjer bi bila nova šola primerna. Predložil se bo poslancem tudi proračun za l. 1905. Pri tem bodo imeli Slovenci dovolj priložnosti, da seznanijo nemške poslance s svojimi zahtevami.

šati, kajti njegove lepe lastnosti se niso zmanjšale, temveč so z njegovimi leti rastle v polnosti. Že v tretjem letniku je bil duhovnikom posvečen, dne 21. julija 1870. l. Prihodnje leto 1871. poslali so ga takratni knezoškoš Jakob Maksimiljan v Vojsnik za II. kapelana. Po štiriletnem službovanju v Vojsniku je prišel za II. kapelana v Celje, katero službo je opravljal deset let. Od 1885 do 1887 je bil potem mestni vikarij v Celju. Leta 1887. pa je postal župnik v Vitanju, v goratih krajih ob južnem vznožju zelenega Pohorja. Trinajst let je pastiroval v zelo razširjeni župniji; dne 26. sušca 1900 l. pa je bil imenovan za župnika in kmalu pozneje za dekanana Vidmu. Na letem mostu mu je Bog, žal! samo pet kratkih let odmeril v plodonosno delovanje, kajti minulo sredo, dne 27. kimovca ga je poklical v večnost, upamo, da v zasluženo večno veselje. Umrl je blagi dekan v samostanu o. piaristov na Dunaju, spreviden v poslednjih trenotkih svojega življenja.

To so najjažnejši podatki iz življenja ravnega dekanata Žičkarja. Priprosti so, skromni, kakor so bile večinoma skromne službe, katere je gospod dekan po božji odločbi opravljal. A mi moramo človeka soditi le po zvestobi, natančnosti in vnetosti, s katero je opravljal svojo službo, in naj si je

Volitev na Koroškem. Tudi tokrat so še Slovenci propadli! Dne 10. t. m. je bil izvoljen državnim poslancem g. Zaifric iz Miklavže s 2253 glasovi. Slovenski kandidat g. Grafenauer je dobil 2169 glasov, torej 84 glasov manj nego Zaifric. Dasi nas Slovence boli ta poraz, vendar je razlika glasov tako majhna, da koroškim Slovencem ni obupati. Če bodo delali vrlo naprej za narodno probajo, bo prihodnjič brezdvomno zmaga njihova. Žalostno je bilo, da je izmed slovenskih listov tudi liberalni „Slov. Narod“ delal slovenskemu kandidatu težkoče. Tako ravnanje se imenuje izdajalsko!

Slovenski kmetje v boju! Med gospodarskimi stvarmi prinašamo danes poročilo o velikem boju slovenskih kmetov iz ljubljanske okolice z meščani zaradi podraženja mleka. Upamo, da bodo kmetje v tem boju zmagali. Zdaj so si ustanovili tudi mlekarsko zadružno za okolico, da se bo prodaja mleka uredila. Ko bodo to stvar srečno izpeljali, pa misljijo ustanoviti zadružno mesnico. Meso po večjih mestih je sedaj strašno draga, cena živini pa ni poskočila v tem razmerju, lep dobiček smukne torej mesarjem v žep. Kmetje ljubljanske okolice pa so prepričani, da bodo oni dobili ta dobiček, če ustanovijo svojo mesnico. Imajo celo prav! Naši štajerski kmetje pa imajo tukaj lep vzgled za geslo, katero tolikokrat ponavljamo kmetom: V združenju je moč! Glasilo katoličko-narodne stranke „Slovenec“ stoji v tem boju ob strani kmetov, a liberalni „Slovenski Narod“ nesramno hujška proti kmetom. V liberalnem taboru se nikdar niso nahajali prijatelji kmetov. Slovenski kmetje, zapomnite si to dobro!

Na Kranjskem so se izvršile v politični službi velike izpremembe. Deželni predsednik baron Hein, velik neprijatelj Slovencev v obče in kmetstva stanu posebej, je moral pobrati svoja šila in kopita ter jo pobrati na Dunaj. Na njegovo mesto je prišel dvorni svetnik Švarc iz Trsta. Mnogi menijo, da bo katoličko-narodna stranka sedaj, ko je odšel Hein, odnehal z obstrukcijo. Toda iz katoličko-narodnih krogov samih ne pride nobena vest, iz katere bi se dalo za gotovo sklepati, kako stališče bo zavzela stranka v prihodnjem zasedanju deželnega zboru. Toliko pa se že lahko naprej pove, da samo zaradi Heinovega odhoda katoličko-narodna stranka ne bo odnehala od boja, ker njej se ne gre za osebe, ampak za stvar. In ta stvar je sedaj: Spremenitev volilne pravice. Pri zadnjih volitvah je bilo oddanih za katoličko-narodno stranko 37.412 glasov in za to je dobila 16. poslancev. Za liberalno stranko je bilo oddanih 6399 glasov, in za to imajo 9 poslancev. Za Nemce je bilo od-

danih 368 glasov, in za to imajo 11 poslancev! Ali je to kaka pravica? Katoličko-narodna stranka zastopa ljudstvo, zato ljudstvu pravice!

Liberalni stebri se majejo. Na zveznem občnem zboru sloven. „Sokola“, ki je bil polnoštevilno obiskan in ga je otvoril starosta, vodja liberalne stranke, dr. Tavčar, je bil izvoljen kot starosta sokolske zveze dr. Ravnikar. Tavčar je dobil en glas. Dr. Kušar je zahteval, naj nosi „Sokol“ vedno značaj narodno-napredne stranke. Dr. Treo je ugovarjal in zahteval, naj vlada v „Sokolu“ svoboda, kar je večina odobravala. Pri ovacijah, ki so z njimi počastili novega starosta, so Tavčar in somišljeniki vstali ter odšli. „Narod“ je bil silno žalosten; očita novi struji v „Sokolu“, da je klerikalna ter prijemje ostro, osobito Štajerce, češ, da je pri njih narodna stvar tako žalostna, kakor nikjer drugod. Štajerski sokoli! Tako govorja v nemških objemih se topeča telesna straža dr. Tavčarjeva! Protestantovski vsenemški list „Evangelischer Gemeindebote“ slavi Tavčarjevo zasluge za boj proti katoliški cerkvi.

Krščansko-socijalna zmaga na Dunaju. Krščanska misel je na Dunaju še vedno zmagovita. Dne 10. oktobra sta bili na Dunaju dve volitvi, jedna za državni, druga za deželni zbor. V obeh je zmagala krščansko-socijalna stranka s svojima kandidatoma, profesorjem Sturmom in prof. Volnijem. Krščansko-socijalna stranka se je moralna pri teh volitvah boriti proti petim sovražnikom, proti socialdemokratom, nemškim nacionalcem, liberalcem, Šenerijancem in Volfovcom, tem veselješa je torej njihova zmaga.

Nemški tolovaji v Brnu. Nemec je povsod, kjer biva, nestrenen do skrajnosti. Vse bi rad sam imel in sam bil, drugemu ne privošči ničesar. Čehi potrebujetejo v Brni še jednega vseučilišča. Toda Nemci nočejo tega za nobeno ceno dovoliti, čeravno nimajo prav za prav nič dovoljevati. Za to so priredili dne 1. oktobra Nemci v Brnu shod, na katerem so ugovarjali češki zahtevi. Toda tudi Čehi niso mirovali, ampak so isti dan tudi priredili v Brnu shod, na katerem so zabtevali svoje vseučilišče. Ker je bilo na obeh straneh veliko zborovalcev, prišlo je do pretegov, v katerih so se Nemci izkazali zopet kot pravi tolovaji. Ubili so tudi jednega Čeha, imenoma Pavlika. Nemška omika v Avstriji ne stoji na visoki stopinji in rodi strašne sadove!

bila še tako nizka. Najvažnejše vprašanje po smerti kogarkoli ni: Kaj je bil? Kaj je postal? temveč: kaj je storil, kako je deloval, kako je živel? To je edino pravo merilo za vsakogar. Po tem načelu sodimo tudi nepozabljivega nam dekana Žičkarja!

Jaz sem v dnu svoje duše prepričan, da v tem oziru govorim v imenu nepristranske pravičnosti, ako rečem: rajni g. Žičkar je bil popoln mož kamorkoli je bil po božji naredbi postavljen. Bil je značaj, čist kakor biser, za svoj vzvišen poklic vnet z mladeničkim ognjem apostolskega oduševljenja. Bil je vedno delaven, kakor mravljica, vstrajen, kakor lastavica na dalnjem potovanju, plemenit po vsem svojem mišljenju, brepnenju, govorjenju in ravnjanju. Zraven tega pa je bil poniran, kakor pomladanska vijolica med bodečim trnjem.

Za geslo svojega življenja si je bil izvolil pred vsem besede Kristusove: „Dajte Bogu, kar je božjega!“

Bil je duhovnik po svojem poklicu, in sicer duhovnik po volji svojega Odrešenika. Bil je dika med duhovenstvom cele škofije. Njegov vzvišen stan mu je bil svet in visoko svete so mu bile dolžnosti, katere mu je isti nakladal.

V prvi vrsti si je prizadeval, sebe po-

svetiti in ohrauiti kolikor mogoče na visoki stopinji duhovniške popolnosti. Raditega je mnogokrat vestno opravljal duhovne vaje. Da bi še bolj vnel svojo pobožnost, obiskoval je sloveča božja pota; bil je v Rimu ob grobovih sv. apostolov, v Lurdu, na svetovnouznanem svetišču Marijinem, šel je v Prago ob grob sv. Janeza in večkrat v Velehrad na grob slovaškega apostola sv. Metodija.

Toda duh vnik nima le dolžnosti, sebe posvečevat, temveč tudi vse tiste, ki so v njegovo skrb, v njegovo pastirovanje izročeni. Za nje se naj trudi kakor za samega sebe! Rajni Žičkar je skušal to doseči. Kamor ga je klicala pastirska dolžnost, je šel z veseljem in koprenjem, poveličevati dušni blagor svojih ovčic. Prižnica je bila kraj njegove delavnosti, odkoder je vedno rad, neštetokrat, oznanjeval čast božjo, čast Marijino, odkoder je svaril pred budim in vnemal k dobremu. Spovednica je bila zaželeno mesto, kjer je prebil velik del svojega duhovniškega življenja, kjer je delil božji mir, odpuščanje grehov, kjer je tolažil skesanu srca in brisal solze prave spokornosti. Sveti altar pa je bil raj njegovega dušnega veselja, sladkih, nebeških občutkov, kjer je molil svojega Izveličarja, za sebe in za vse svoje ovčice; altar mu je bil sveti dom, kjer je obiskoval svojega Jezusa, katerega je tako neskončno ljubil. (Konec prihodnjič.)

Dopisi.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. (Brački janci) se jako jezijo, da se tudi duhovniki udeležujejo občinskih volitev. Če so duhovniki zapisani v imeniku volilcev, ali tedaj nimajo pravice? Ali jim ne daje pravice volilni red za Štajersko? Če se kdo svoje pravice posluži, gotovo nič krivega ne stori. Ali naši duhovniki niso avstrijski državljanji? Posebno se brački janci hudujejo, da se naš g. župnik udeležuje volitev; če bi bračkijance volil, o kako bi ga hvalili, pa hvala Bogu, naši duhovniki niso naredne izdajice. V nekem „Štajercu“ nek bračkijanc opominja našega g. župnika, naj volitve v „Koslafcih“ ne zamudi. Glej ga nemčurja! še slovenskega imena: Okoslavci ne rabi. Mi se nadejamo, da se boste g. župnik kot narodnjak tudi te volitve udeležili, ker imate tam volilno pravico; pa takrat boste šli v Okoslovce pa ne v „Koslafce“.

Več volilcev.

Ivanjci. Že sem mislil, da se bomo za resnico kečkali; tako je bilo prve dni po volitvah, kakor če dregnes v sršenovo gnezdo... Ker se je do danes že precej ohladila zavreta kri, upam, da bo resna beseda našla svoje mesto. — Vprašajmo se najprej, ali res v Ivanjih ne moremo živeti brez Vračka? — Prepričan sem, da prav lahko. Kaj pa je že storil Vračko za našo občino? Znano mi je samo to, da se malo briga za cesto k Sv. Juriju. V Ivanjščici je v deževnem vremenu blato kakor v Kunovi; sicer se pa s težavo privlečeč čez rupe in gruče. Kdor ne verjame, naj gre gledat. Ali pa je Vračko res tako ugledna, povsod spoštovana oseba, da je častno, se solnčiti ob žarkih njegovega priateljstva? Prav dobro še nam je vsem v spominu, kako žalostno je pogorel lani, ko se je vsiljeval za poslanca. Ali je znabiti veren katoličan, ki spolnjuje vestno svoje verske dolžnosti, da mu ne moreš do živega? Je-li delaven in varčen, kakor mora biti kmet? Ne posebno, ker hodi ob najlepših delavnikih okoli — po krčmah. Kaj ga je bilo treba n. p. pri naših volitvah? S svojim prihodom je samo povedal, da mu gre že precej tesno za mastno službo: mogoče že potekajo dnevi brezskrbnega postapanja — mogoče — o strašna misel! — mogoče bo prekmalo zašlo solnce sreče, in treba bo sleči gospodsko snknjo. Ali ima Vračko vedno več priateljev? Ne! Kakor kažejo dogodki zadnjega časa, ga kar po vrsti stavijo občine ena za drugo pod kap. Ščavnica dolina mu je to leto že precej glasno povedala, da ne mara več za njega, da hoče imeti v gornoradgonskem okr. zastopu boljšega načelnika, kmeta, pa ne človeka, ki izroča okraj nemškim pürgarjem. (Vračko, ali te ne zebe na peči, če pomislis na Terbegovce, Galušak, Kraljevce, Ščavnico in — Ivanjce?) Kdo pa so Vrački prijatelji? Poglejmo jih! Najzanesljivejši so vsi krčmarji ob veliki cesti od „Novega sveta“ do ivanjskega „peka“ in velika večina ob drugih eestih in potih. Za te stori Vračko kot načelnik največ; ni čuda, da se tako odločno potegujejo zanj. Drugič ga neizrečeno ljubijo radgonski pürgarji; saj niso mogli dobiti ubogljivejšega hlapca od njega. Najbolj ponosen pa je lahko Vračko na svoj tretji regiment. To so pa na-ročniki in citatelji prismojenega „Štajerca“. — „Štajerc“ je korito, v katerem zbrložgajo nemčurji vsakih štirinajst dnij pravo fašensko godlo neumnostij, svinjarij in lažij. Da pri taku mastni hrani ljudje zbolijo, ni čuda. Saj menda veste, kako umno orje nekdo svojo gomilo, odkar prebira gospodarske članke v „Štajercu“. Ta „napredni“ gospodar ne dela več ogonov. Čemu tudi?! Nemci pri Cmureku delajo na ravnični široki, naš „napredni“ Štajercijane si pa misli: da bo prav nemški, pa na svoji gomili ne napravi več nobenih ogonov. Smešno in žalostno! — Še neprimerno bolj žalostno je seveda, kako s slastjo ližejo ptujsko nesnago tudi nekateri Ivanjci... Pfui! Škoda! Imajo jako pokvarjen okus!... Sramota za lepo vas, sramota za prej dobre

krsčanske hiše, največja sramota in greh pa za starše, kateri trpijo, da čita „Štajerc“ grdobije in norije tudi deca! O ljuba pamet, kje si? — Ali se to pravi, skrbeti za srečo svojih otrok? Ali se to pravi, otroke krščansko vzgojevati? Dobro mi je znano, da se je že predprznilo par takih Štajercov mladeničev vzdigniti grešno roko celo proti lastnim staršem. Kje je iskati vzrok takemu obnašanju? Prepričan sem, da so krivi starši sami. In sami sebi režejo vsak dan trdo palico, dokler bodo trpeli v svoji hiši gnusno berilo. Ali ne veste, da so morilec in ubijalec, katere je sodila zadnji čas porotna sodnija v Mariboru, večinoma Štajercijanci? Ali ne veste, da „Štajerc“ najgrše blati in sramoti naše duhovnike? Čemu dela to? Vzeti nam hoče spoštovanje do duhovskega stanu. „Štajerc“ dobro vé: če ne bomo več spoštovali duhovnikov, tudi ne bomo več hodili v cerkev, ne bomo več verovali, bomo kmalu po živlasko živel, potem bomo pa ravno zreli za nemško luteranstvo! In takšne otroke hočete nekateri imeti? Se-li najdajate, da vam bo na stare dni dobro zraven takih otrok? Pomislite samo! Otroci brez spoštovanja do duhovnikov, brez vere, se-li bodo zmenili za četrto božjo zapoved?... In poglejte okoli sebe: katere hiše živijo bolj krščansko, one, katere berejo ta nesrečni list, ali one, katere berejo n. p. „Gospodarja?“ Premislite in sami sodite! Primerjajte svoje otroke z onimi, katerim ne pride ta nesnaga v roke.

Torej kratko: Ivanjci! Dajmo slovo Vračotu, ker še na njem ni zrastlo nič takega, da bi mu bilo vredno še dalje gnojiti; ž njim vred pa se naj pobere tudi gnusni ptujski papir. En korak na boljše je že storjen. Novi odbor dela čast občini in celemu okraju. Pa zakaj bi ne bili vsi občani enega srca, enega duha — krščanskega, slovenskega!

Kozje. (Naše novice.) Zadnjega avgusta sta mlatila skupaj na Veterniku nad Kozjem brat in sestra Maškonova. Med mlatvijo sta prišla do prepira, ki je povzročil grozni umor. V prepircu je sestra letela za svojim bratom z lopato, kar je brata tako razsrdilo, da jo je dregnil z majbnim nožičem menda ravno v sreč, na kar se je sestra zgrudila mrtva na tla. Stara je bila okrog 20 let. Sedemnajstletni morilec se je drugi dan sam javil sodniji v Kozjem. — Dne 2. oktobra je bila v Kozjem razstava goveje živine. Prigualo se je mnogo prav lepih krav in bikov. Obdarovanih je bilo z bogato-krasnimi državnimi in deželnimi darili mnogo krav in bikov. Lahko so ponosni živinoreje kozjanskega okraja, ki še kaj dobro napredujejo v živinoreji, kar je izrazil tam potovalni učitelj g. Jelovšek. Ob koncu razstave je imel precej dolg govor o umni živinoreji in je navduševal naše živinorece še za obilnejši napredok pri živinoreji. Dejal je, da je kozjanski okraj tako nekako središče za živinorejo Spodnje Štajerske. Tukaj je takorekoč pravi cvet dobrih pasmi goveje živine. Ob koncu govora pa je djal: Dal Bog, da bi mogli čez pet let še v obilnejši meri obdarovati z darili živinorece kozjanskega okraja! — Od 11. do 16. kmovca so gromeli topiči ob štajersko-hrvaški meji še menda bolj, kakor v rusko-japonski vojni. Vedno od jutra do večera se je streljalo ob meji na hrvaški strani. To je bilo za naša brate Hrvate nekaj izvenrednega in sijajnega. Imeli so v svoji sredini milostljivega knezoškofa, ki so delili zakrament sv. birme. Baje 17 let že ni bilo tamkaj svete birme, zato pa so letos tem veličastne sprejemali svojega višjega nadpastirja. Stare babice in dedki so prejeli zakrament sv. birme, kar je bilo čudno videti za nas Štajerce. — Dne 25., 26. in 27. septembra so bili strašni in usodepolni večeri. Vsak večer je grozno bliskalo in grmelo. Dež je pa lil, kakor iz škafa! Dne 1. oktobra ob 3. uri popoldan je pa zopet prihrulo hudourje od južno-zapadne strani z bliskom in gromom, vmes je pa jela padati kakor lešnik debela toča. Hvala Bogu, da je kmalu pojnjala, drugače bi bila pobila grozje in ajdo. Pravijo, da je po nekaterih krajih

napravila precej škode. — Dne 1. oktobra nas je zapustil nadučitelj gosp. Franc Böheim v Kozjem. Svojo težavno službo je opravljal vestno samo v Kozjem preko 30 let. Lepo število let za jeden kraj! Vsled preobilnega truda in starosti je stopil v pokoj in se preselil v drugi kraj. Bil je tudi umen sadjar, kar kažejo že velike jablane pred šolo in lepo urejena drevesnica, iz katere je vsako leto mnogo mladih dreves okoličanom razprodal. Hvala mu za ves trud! — Ta teden se je večinoma vse obralo. Kjer ni ugonobila peronospora amerikanskih nasadov, tamkaj se je nabralo nekaj več od lani. Bilo je grozje tako lepo zlato-rumeni in črni, da bi ga gledal in gledal ter hvalil Boga za tako neprecenljivi dar božji. Tam pa, kjer se je pojavila peronospora, so nabrali polovico manj od lani. Slaba posledica nesrečne uime! Žalostno bodo zdaj čričkali črički osamljeni po goricah, tem veseljše bodo pa prepevali oni vinogradniki, katerim se je znoj in trud tako lepo poplačal s sladko vinsko kapljico.

Dragi kozjanski okoličani, bližnji in daljni, na nekaj vas mora opozoriti kozjanski novičar. Hajd vti možje in mladeniči pa tudi žene in dekleta v nedeljo, dne 15. vinotoka v Kozje na zborovanje katoliškega političnega društva kozjanskega. Govorili bodo vam vsem naklonjeni gospodje, ki so vestni boritelji za vaš kmečki stan. Mi se bomo čisto po domače pogovarjali o raznih nasvetih in željah. Torej le pridite in pokažite, da še bije v vaših prsih srce za katoliško in slovensko stvar. Na veselo svidenje po večernicah v prostorih gostilne g. Franca Gučeka. Kozjanski novičar.

Iz Vidma v Trbovlje. Samo to in nič drugega ko to smo hoteli pribiti pred javnostjo, g. Šribar, „posestnik“ jako obsežnega posestva in jako obsežnih travnikov, samo to namreč, da ste Vi opetovano skazali zaupanje Župevcu (sami poveste njegovo ime), možu, ki vedno dela zoper duhovnike in katoliško vero. Kaj pa trdite, da ni Vaš oskrbnik, a sami priznate, da je vodil licitacijo Vaših „jako obsežnih travnikov“. To je konečno vseeno, kako ga imenujete, ali oskrbnik ali drugače, za besedo se ne gre, a dejstvo je res in to sami priznate; kaj torej popravljate? Ali Vam je neznano, kako ravno ta človek govoril zoper duhovnike, ali ste ga videli kedaj v cerkvi, ali poznate njegovo življenje? Pravite, da ne veste, če je Štajercijane. Pojte, pojte, ali se Vas ni na to opozorilo in sicer od kako merojajne strani, ali morete to tajiti? In sedaj se Vi temu možu javno v časniku zahvaljujete za njegov trud, možu, ki je najhujši pristaš tistega peklenskega „Štajerca“, ki širi med ljudstvom najgrše nemoralnost in surovost. Sklepate nadalje, da dotična notica že zato ni resnična, ker se pisec ni podpisal. Prijatelj, zakaj Vam je toliko za osebo, zakaj rajš dejstva ne opravičujete. To je pač vseeno, kdo je pisal, glavno je, da je resnico pisal, kar Vi sami pripoznate s svojim popravkom, še več kakor je pisec želel. Sicer pa pojrite na Videm in vprašajte zavedne, poštene Slovence in vsi Vam to v obraz povejo, kar je eden izmed njih pisal. Obče mnenje poštenih Videmčanov je namreč, da bi bili Vi za licitacijo lahko dobili slovenskega, krščanskega moža, a Vi tega niste storili in to obsojamo. Nam ni za osebe, ampak za stvar, zato nikogar ne pardoniramo. Sicer če niste krivi, zakaj ste se počutili takoj zadetega, akoravno ne stanujete nekje blizu Trbovelj, ampak sredi Trbovelj? Toliko resnici in dobri stvari na ljubo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Za nadučitelja na nemški šoli v Brežicah je imenovan Franc Kresnik, učitelj v Laškem. Za stalne učiteljice so imenovane na svojih mestih: učiteljske suplentinje: gdč. Jera Hrašovec v Središču, Frančiška Vošnjak v Ponikvi in Marica Potrato

v Humu. V stalin pokoj je stopila učiteljica na nemški šoli v Vojsniku gdč. Paula Eidrich. Dovoljenje za možitev je dobila gdč. Klementina Steinacker, učiteljica pri Sv. Tomazu.

Političen shod v šmarskem okraju. Dne 22. t. m. dopoldne po 10. uri vršil se bo voljni shod v stari šoli na Zibiki v šmarskem okraju. Poročala bosta o svojem delovanju v deželnem zboru deželni poslanec dr. Juro Hrašovec in o svojem delovanju v državnem zboru državni poslanec dr. Friderik Ploj. Posebna vabila se ne bodo razpošljala in so vsi Slovenci, posebno vsi volilci, tem potom povabljeni na mnogoštevilno udeležbo.

Politično zborovanje v Kozjem. V nedeljo, dne 15. t. m. po večernicah bode v prostorih g. Gučeka politično zborovanje. Govorili bodo gg. dr. Jankovič, dr. Jančič in dr. Korošec. Vsi Slovenci kozjanskega okraja se oljudno vabijo na shod!

Kat. polit. društvo za gornjegrajski okraj zboruje dne 15. t. m. po večernicah v prostorih g. Petka v Ljubnem. Kmetje in mladenci iz gornjesavinske doline, pridite!

Mariborske novice. Iz družinske spalnice v hotelu „Zur alten Bierquelle“ je dne 6. t. mes. ukradel obleko 19 letni Konrad Kokol doma iz Cvetkove pri Mariboru. Policia mu je prišla takoj na sled in ga vtaknila v luknjo. — Dne 8. t. m. je umrla po kratki bolezni v 27. letu gospa Alojzija Solak rojena Muršec, soproga mesarja in hišnega posestnika. Rajna je iz znane rodoljubne Murševe hiše v Št. Petru pri Mariboru. Pogreb je bil v tork, dne 10. t. m. popoldne, katerega se je udeležilo mnogo občinstva iz Maribora in okolice, znamenje, kako priljubljena je bila rajna. Sprevod je vodil šentpeterski župnik g. Štrakl ob asistenci štirih duhovnikov. Blaga rajna naj v miru počiva!

V Št. Ilju v Slov. gor. je ukradel 12 letni dečko Ivan Slugič iz Sp. Sv. Kunote mešetarju Šimonu Prahu 40 kron. Z ukradenim denarjem se je peljal v Maribor, kjer si je kupil novo obleko. Predno jo je pa oblekel, bil je aretiran.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. V „Sloven. Gospodarju“ se je že naznanilo, da se je ustavnila pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. I. štajtrničarska zadruga. Opozinja se, da imajo tukajšnji trtničarji mnogo dobro vkoreninjenih trt raznih vrst na prodaj. Ker pa še zadruga letos ne more v popolnem obsegu delovati, se naznana, naj se odjemalci trt zglose pri posameznih trtničarjih. Imena in vrste trt se lahko zvedo tukaj.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Deliti hočejo občino Lehen pri Ribnici tako, da bi bil Lehen sam zase, kakor je bilo to nekdaj, a Rečenjak naj bi se združil s trško občino Sv. Lovrenc nad Mariborom, kakor je bilo tudi to nekdaj. Za to razkosenje govori razun lege Rečenjaške vasi toliko gospodarskih ozirov in razlogov, da jih odločilna oblastva gotovo ne bodo prezirala. In res, visoki deželni odbor je občini Lehen že naznani, kaj ji je storiti v dosegu tega namena.

Iz Radenc. Tatje so vломili v petek večer dne 6. t. m. v hišo g. Jak. Zemljic v Radencih in odnesli obleko, perilo in nekaj posteljne oprave v vrednosti nad 300 K. Tatočom so na sledu.

Pragersko. K nam se je preselil iz Zgornje Polskave zdravnik g. dr. Klasinc. Na Pragarskem, ki se leto za letom veča, je pač že bil potreben zdravnik.

V Gornji Bistrici pri Slov. Bistrici je umrla dne 5. t. m. blaga žena Katarina Verhovsek v 62 letu svoje starosti. Rajna je bila velika dobrotnica ubogih. Blag ji spomin! N. v m. p.!

Sv. Marko niže Ptuja. Naša šola se razširi letos zopet za 1 razred. Prihodnjo jesen bomo imeli šestrazrednico.

Nemškutarski ptujski „Štajerc“, ki je slovenske kmete odgovarjal, naj se nikar ne vdeležijo sokolske slavnosti v Ormožu, se grozno jezi, da je slavnost tako dobro vspela. Seveda „Štajerc“ je želel, da bi bili ormoški nemškutarji po vzgledu nemških celjskih razgrajačev slovenske udeležence slavnosti napadli s palicami in kamenjem. Ko so pa nemškutarji videli cele trume vrlih slovenskih fantov prikorakati, zlezlo jim je srce v hlače in so se poskrili kakor šurki. Sedaj pa „Štajerc“ zopet v svojem zadnjem lističu kliče na korajžo slovenske fante ter pravi: „Poskusite enkrat narediti na Ptuj izlet, tu boste videli, kje je Bog doma in kako vroča bodo ptujska tla!“ No, mi se pač ptujskih nemškutarjev barab prav nič ne bojimo, vabimo pa „Štajerc“ šnopsarje, naj napravijo zopet enkrat zborovanje v Št. Lovrencu na Dr. p., kjer so se vračali s krvavimi buticami in razbitimi čeljustmi nazaj v svoje ptujsko gnezdo. To so bila za „Štajerc“ nemškutarje zares vroča tla!

V Muti ob Dravi je ukradel 17 letni mizarski učenec Šimon Jarc iz Maribora zlato uro z verižico, revolver in operni daljnogled. Polagal je s svojim mojstrom pri neki tukajšnji družini parketna tla ter porabil to priliko k tatvini. Ko je prišel nazaj v Maribor, izdal ga je njegovou součenec, na kar je bil aretiran.

Driska na Spodnjem Štajerskem. Rezervisti, ki so se vrnili od orožnih vaj iz Pole, so prinesli seboj drisko, vsled katere je obolelo mnogo ljubi na Spodnjem Štajerskem. Politične oblasti skušajo omejiti razširjanje te bolezni, sedaj, ko je že prepozno. Prej bi naj natanko preiskali vojaški zdravniki odhajajoče rezerviste, kakor je njihova dolžnost.

Preiskava proti okrajnemu glavarju Čapeku je dognala, da je bilo vse neresnično, česar so ga nemški listi dolžili. Nemška rensicoljubnost se je pokazala zopet v prav žalostni luči.

Celjske novice. Mesarja Pleteršeka voz je povozil dne 8. t. m. Auerjevega usluženca Franca Bračiča. Povoženega so prepeljali težko ranjenega v bolnišnico, proti vozniku se je uvedla sodnijska preiskava. — Dve in pol letna hčerkica delavca Antona Golavšek je padla dne 7. t. m. v mlako pred hišo in utonila. — Domobranec Franc Bračič se je ustrelil s svojo puško, ko je stal dne 8. t. m. zjutraj ob 2. uri na straži. — Isti dan se je blizu sv. Jožefa usmrtil poslovodja Jož. Kaiser. Prerezal si je z britvijo vrat. Bil je v sodnijski preiskavi in to ga je gnalo v smrt.

Braslovče. Za načelnika krajnega šolskega sveta je bil zopet enoglasno izvoljen vrl narodnjak g. Jože Omladič, posestnik v Polčah.

Od Št. Petra v Sav. dolini se poroča: Minoli teden je šel graščak Oto Pollak na lov na jerebice. Nedaleč od njegovega stališča je delala na polju posestnica Frančiška Sturmam, katero je Pollak obstrelil. Sekanci so jo zadeli v obraz in vrat. Neprevidnega lovca so javili sodniji.

Štore. Posestnik Gajšek iz Podčetrtek se je peljal dne 7. t. m. skozi Štore. Pred neko vrtuljko se ustrašijo konji ter se zaženejo v dir, voz zadene ob kup kamenja in Gajšek in tri druge osebe, ki so se žnjim peljale, so ležale na cesti. K sreči se jim ni nič hudega zgodilo, samo malo so se opraskale.

Trbovlje. Tukaj so aretirali socijaldemokratičnega voditelja Mlakerja ter ga izročili celjski okrožni sodniji. Poneveril je baje mnogo denarja iz strankine blagajne.

Videm. Namesto prerano umrlega poslanca Žičkarja je poslanec Berks vložil v državnem zboru dne 29. sept. interpelacijo zaradi podpore tistih 24 oseb, ki so bili po krivem zaprte več tednov. Zahteval je, naj se dotičnim izplača odškodnina. Posebno strogo graja v tej interpelaciji postopanje orožnikov, ki so na ovadbo dveh tako nezanesljivih oseb, kakor sta dotični deklici, zaprli poštene može. Gospod poslanec zahteva, da dobijo sledečo

odškodnino: Blaž Stergar 400 K, Jožef Jagovc in njegova žena Lucija 300 K, Flor. Bromšč in njegova žena 1000 K, Franc Omerzu 1200 K, Anton Pleterski 500 K, Jakob Pečnik 400 K, Janez Lubej p. d. Abram 600 K, Maks Omerzu 400 K, Franc Colner 100 K, Mihael Omerzu 400 K, Jožef Kukovič 200 K, Jakob Hrušovar 250 K in stroški zagovornika 194 K 70 vin., Janez Hrušovar 200 K, Apolonija Hrušovar 200 K, Marija Vodopivec 150 K, Miha Kostevc 600 K, Anton Resnik 1000 K. Vsi ti so bili po nedolžnem več tednov v preiskovalnem zaporu in to v poletnem času, ko je največ dela. Večinoma vsi so posestniki, ki niso mogli obdelovati svojih polj. Zato je popolnoma opravičeno, če zahtevajo za to odškodnino, ker so v resnici trpeli toliko škode na svojem premoženju. Vsa škoda znaša skupaj 8300 K.

Nova slovenska knjiga. Znani priljubljeni podlistkar g. Ivan Baloh je izdal svoje kratke, a zanimive in lepe povesti v posebni knjigi, kateri je dal naslov „Črtice“. V knjigi je trideset deloma resnih, deloma šaljivih črtic, ki so pisane vse tako poljudno, zato priporočamo knjigo v nakup. Knjiga obsegata 184 strani v četrtinki in stane s pošto vred eno krono. Tiskala jo je tiskarna Slatner v Kamniku, založbo ima pisatelj Ivan Baloh, Mengš, Kranjsko. Čisti dobiček dobi družba sv. Cirila in Metoda.

Zimski kurzi za stavbne obrtnike na c. kr. umetno obrtni strokovni šoli v Ljubljani se prično, kakor se nam poroča, dne 3. novembra. Tem kurzom je namen, pomočnikom (in eventualno tudi mojstrom) zidarskega, tesarskega in kamnoseškega obrta podajati ono znanje in one spremnosti, ki so padlaga za boljše in uspešnejše izvrševanje teh obrtov. Osobito pa imajo kurzi tudi še namen, pripravljati pomočnike za zakonito predpisane mojstrske izpite v stavbenih obrtih. Zimski kurzi se za vsakega izmed navedenih obrtov dele v dva tečaja, ki trajata vselej po 5 mesecov in se pričneta dne 3. novembra, končata pa dne 31. marca. Poleg računstva in prirodopisja se poučujejo v kurzih vsi oni stavbno-tehnički predmeti, ki so v dosegu označenega smotra potrebni. Pomočniki in mojstri, ki se iz enega ali drugega vzroka ne morejo udeležiti pouka v vseh predpisanih predmetih, in ki žele svoje znanje izpopolniti le v nekaterih točkah, se sprejmejo kot izredni učenci (hospitantje), dokler je kaj prostora na razpolago. Pouk je brezplačen, pač pa je pri vstopu odštetni vpisnino 8 kron, za katero pa obiskovalci dobivajo vse risarske potrebštine brezplačno od zavoda. Obiskovalci kurzov morejo dobiti ustanove v mesečnih zneskih od 20 do 40 kron. Za vstop je treba prosilcu dokazati, da je star 18 let in da se je izučil zidarskega, tesarskega ali kamnoseškega obrta. Prednost imajo prosilci, ki so dovršili kako obrtno nadaljevalno šolo. Na take se tudi pri oddaji ustanov najprej ozira. Zglasila za vstop se sprejemajo v drugi polovici meseca oktobra pri ravnateljstvu šole.

Cerkvene stvari.

Umrl je dne 10. t. mes. v Št. Andražu na Koroškem jezuit Fr. Doljak, po slovenskih krajin znani misijonar. Svetila mu večna luč!

Mili darovi za družbo vednega češčenja. Zavrče 18 K, Sv. Jedert nad Laškem 20 K, Hoče 22 K 50 vin., Bizelj 20 K 24 vin., Sv. Peter pri Radgoni 62 K, Ljutomer 80 K, Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji 54 K 40 vin., Velika Nedelja 48 K, Svetinje 16 K 60 vin., Dolič 22 K 16 vin., Žetale 20 K, Dol 10 K, Pernice 20 K 40 vin., Sv. Kunigunda na Pohorji 24 K 48 vin., sv. Magdalena v Mariboru 22 K 77 vin.

Društvena poročila.

Trgatvena veselica v Mariboru. Še enkrat opozarjam na to veselico, ki se vrši to nedeljo, dne 15. oktobra in ki je lani tako lepo uspela. Vsled neprijetnega vremena bo letos v notranjih prostorih. Zabava bo mnogovrstna. Začetek je ob 3. popoldne.

Katoliško tiskovno društvo v Mari-boru je darovalo namesto venca na grob umrlega g. Jož. Žičkarja 30 K za mariborsko dijaško kuhinjo.

Sv. Marko niže Ptuja. Na povabilo markovskega bralnega društva je prišel v nedeljo, dne 8. t. m. vinarski inštruktor g. Jož. Zupanc iz Ptuja v markovsko šolo predavat o umnem gospodarstvu. V poljudnem govoru je razložil veliko važnost dobre lege gnojišč in pravega ravnjanja z domaćim gnojem. Mnogo lepih naukov je podal o umnem vinarstvu, o legi dobrih vinogradov, o sajenju trt, o času trgatve in spravljanju mošta. Šolska soba je bila polna pazljivih poslušalcev. Prepričani smo, da so padle besede g. predavatelja na rodovitna tla. Naše bralno društvo bo pribajalo odsihob redna mesečna predavanja. Pribodnje predavanje bo 29. t. mes. o živinorejskih zadrugah. Več objavimo pribodnjič. — Po predavanju so bukovski fantje igrali šaloigro „Kmet Herod“. Velika šolska soba je bila natačena domaćinov in gostov, ki so prihiteli iz sosednjih far, posebno iz Ptuja in od Sv. Barbare v Halozah. Hrupen smeh in navdušena pohvala je bila dokaz, da so vrli fantje pod spretnim vodstvom g. dr. Pivka igro izbornno predstavljalni. Po igri je donela slovenska pesem v prostorih g. M. Ceha se dolgo v noč. Pričakujemo, da bukovski fantje niso poslednjič nastopili na odrnu. Vsa čast mlademu rojaku Z. J., ki je požrtvovalno zbiral okoli sebe domaće fante in jih v dveh mesecih naučil kakih 25 lepih zborov. Bukovskim fantom želimo, da dobe tudi po drugih vaseh enake vrstnike, potem na polju ne bo več med fanti pretegov in pobojev. Bog jih živi!

Krščansko-socialna zveza na Goriskem si je izvolila dekanjske odbore, ki bodo skrbeli, da se po vseh duhovnih ustanove kat. izobraževalna društva, kjer jih še ni, in ki bodo budili že obstoječa društva k življenju, urejevali predavanja, poročali pomožnemu odboru o delovanju društev in nadzorovali njih delovanje. Liberalci so veliki v obrekovanju, mi bodimo veliki v delu za ljudstvo!

Kršč. izobraž. društvo „Domovina“ v Gradcu. Pretečeno nedeljo, dne 1. t. m. priredilo je slov. kršč. izobraž. društvo „Domovina“ v Gradcu svojo veselico v dvorani „Pri divjem možu“ s precej obširnim vzporedom. Bil sem prisoten in hočem iz stališča objektivnega opazovalca in poslušalca poročati javnosti vtise, ki sem jih dobil dotični večer, ker se dosedaj še nihče drugi ni poklicanega čutil, to storiti ter izreči vremenu društvo „Domovina“ javno ono priznanje, koje za napredok in blagor graškega slovenstva v resnici zasluži. Že kmalu po 4. uri pop. začela se je prostorna dvorana polniti in ko so okoli 5. ure vrli tamburaši omenjenega društva vdarili „Naprej zastava slave“ doneli so že iz vseh štirih kotov dvorane klici priznanja na njih ušesa. Dvorana bila je polna vrlih in navdušenih graških Slovencev najrazličnejših slojev, radovedno čakajočih, kako bo društvo „Domovina“ rešilo skoraj da preobširen vzpored. Z zadovoljstvom moram tukaj omeniti, da so bila na veselici zastopana vsa bratska slovanska društva, seveda tudi graški češki „Sokol“. Prepričan sem, da marsikateri udeleženec ni računil na tako krasen, užitka in veselja poln večer, kakor je bil v resnici. Tamburaši, pod vrlim vodstvom g. Jagodiča svirali so neumorno ter želi tudi obilo zasluzene pohvale. Ravnotako odlikoval se je pevski zbor, ki je proizvajal med drugim tudi težke točke, kakor pesen „Dneva nam pripelji žar“ od znanega skladatelja Aljaža in pesen „Sirota“, v katerej je krasen altsolo v milem in nežnem, a čvrsto pevanem glasu gospe Ivanke Jagodič-eve vzbujal obče občudovanje in žel burno pohvalo. Žal, da pevski zbor zavoljo odsotnosti 2 dobrih pevcev ni mogel rešiti vseh točk z isto popolnostjo in sigurnostjo, kakor bi rad — a vkljub temu vsa čast in priznanje mu. Le tako naprej z združenimi močmi do napredka in do popolnosti. Po dokončanem prvem delu vzporeda čakalo je zbrano občinstvo nestrpno na začetek

gledališčne igre „Kateri bo?“ In priznati se mora, da je bila ta burka višek vžitka in veselja celega večera ter je doseglo društvo „Domovina“ s to igro svoj najpopolnejši uspeh. Igralo se je nad vsa pričakovanja imenitno in dovršeno. Vsak posamezen igralec bil je mož na svojem mestu. Prosta zabava trajala je v veselju popevanju raznih narodnih pesmic nad polnoč in priznati sem si moral, poslavljajoč se od raznih ljubih znancev, da sem doživel krasen večer, ki ga ne bom tako kmalu pozabil. Zato, dragi graški Slovenci, ne zamudite lepe prilike, udeležite se v nedeljo, dne 15. t. m. tretje vinske trgatve, kojo predi vrlo društvo „Domovina“ v restavracji „Pri avstrijskem dvoru“. Kličem vam na veselo svidenje!

Gospodarske stvari.

Meščan proti kmetu. Kmetovalci ljubljanske okolice so skenili, ceno mleka povišati na 20 vin. Ta korak utemeljujejo sami na sledenič način: Gospodarsko življenje v vseh pridelovalnih strokah se je v zadnjem polstotletju silno izpremenilo. Pri tem je bilo posebno hudo prizadeto kmetijstvo, zlasti pa kmetsko gospodarstvo, ker mu ni dostajalo primerne skrbi od strani poklicnih činiteljev in potrebne strokovne organizacije. Edino le pri kmetijskem pridelovanju se še drže že več desetletij ustavljene cene pridelkov, ali pa so vsled tujega, zlasti prekmorskogega tekmovanja še celo padle, dasi so se proizvajalni stroški več kakor povožili. Kmetijsko gospodarjenje je torej v svoji sedanji obliki vsekako zgubnosno; dokaz temu je silno izseljevanje in zadolženje kmetij, ki pri nas na Kranjskem znaša skoraj dvesto milijonov kron vknjiženih dolgov. Kmetovalci ljubljanske okolice, ki imajo svoje gospodarjenje prikrojeno za pridelovanje mleka za mesto, so danes v istih stiskah, kakor drugi tovarisi po deželi, in to vsled visokih davkov in doklad, vsled neznosne draginje domačih in gospodarskih potrebsčin, zlasti neobhodno potrebnih močnih krmil in posebno vsled odhajanja delavnih sil v mesta in v inozemstvo. To povzroča v sedanjih razmerah nezgodno drage delavne sile, ali pa kar naravnost one-mogočuje dobiti delavce. Kmetovalci vidijo toraj rešitev svojega gospodarskega stališča edinole v svoji organizaciji, ki ji bodi naloga, urediti mlečne cene v razmerju z današnjimi proizvajalnimi stroški. Odzivaje tej nalogi nastavijo ceno mleka od 1. oktobra 1905 naprej na 20 vin. za liter in prosijo, da se tega njihovega resno preudarjenega koraka ne smatra za lehkomeščno podraženje enega najvažnejših živil, temveč za nad vse pravično ureditev cene, ki ima namen, da njih gospodarski obstoj sploh omogoči. Kmetovalci opozarjajo na to, da je imelo mesto Ljubljana dosedaj izmed vseh mest z nad 20.000 prebivalci v Avstriji najcenejše mleko in da je sedanja mlečna cena veljala več, kakor pol stoletja, vzlič temu, da so se neizmerno podražili vsi tvorniški in obrtni izdelki, trgovski predmeti in delavnne sile. Vsak, ki pravično in nepristransko misli in računa, ne more tega koraka obsoditi, kajti nihče ne sme zahtevati, da bi kak stan družemu na ljubo z izgubo deloval. Kmetovalci sledijo z odobravanjem pravičnim prizadevanjem drugih izdelovalnih stanov in delavstva, a zahtevajo zase v svojem življenskem boju iste pravice in obzire. V tem boju ne zahtevajo omejenega delavnega časa, ne človeške pravice do razvedrilna, ali celo pravice do podjetniškega dobička, temveč edinole pravico, da se morejo vzdržati na svoji podedovani grudi! Tako utemeljujejo kmetovalci sami podraženje mleka. Liberalni list „Slov. Narod“ pa je začel pisati proti temu pravičnemu zahtevanju kmetov in je tako nahajškal ljudi, da so minolo soboto nastale na glavnem trgu rabuke. Meščanke so kmetom in kmeticam razbijale steklenice z mlekom, jih psovale in nekatere, ki so se hoteli braniti, začele tepsti s solnčniki. Vse to so policaji mirno gledali, ne da bi branili kmete. Ali ni to jasen dokaz, da meščani nimajo srca za kmeta. In ravno tisti, ki naj-

laže plačajo, bogataši, najhujše delajo proti podraženju. Rajši si naročujejo mleko od daleč in ga morajo prav drago plačati, kakor da bi dali tista dva krajevca svojemu kmetu več. Neki meščan se je celo izrazil te dni: „Hudič je tisti, ki zagovarja in pomaga kmetu!“ Ali slišite, vi nemčurški podrepniki, ki držite z meščani in ž ujimi uganjate nemčurško politiko, taki prijatelji so vam meščani. Zahteve meščana in kmeta so si bile in bodo vedno nasprotne. Eden skuša ceno kupiti, drugi drago prodati. Zaradi tega pa ni treba, da bi se morala sovražiti, nasprostvo obstoji le v trgovskih ozirih. Zatorej so tisti kmetje, ki volijo za svojega poslanca meščana, ravno taki buteljni, kakor tisti vrtnar, ki je dal v svoj vrt kozla za čuvaja.

Društvena naznanila.

Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuju vabi tem potom društvenike in sploh prijatelje društva na redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 15. oktobra t. l., ob 4. uri popoldne v gostilni g. Jak. Potočnika na Štukih. Po občnem zboru je petje šalo-igra. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

Šoštanj. O priliki otvoritve mostu v Št. Martinu ob Paki se priredi dne 15. t. m. ob pol 2. pri Pirtošku v Rečički vasi velika ljudska veselica. Pri slabem vremenu se veselica preloži.

Listnica uredništva. Partinje: Prosimo Vas, sporočajte nam prej, ali je Cotl družinsko ime ali pa — psvoka? Pozdravljeni! — B. Guštanj: V trgovinah g. Berdajs, Sofijni trg, in g. Vertnika, Kočička cesta. — Dunaj, Cven, Braslovče, Vojnik, Ljutomer: Za to številko prepozno! Prihodnjič! Rodoljubne pozdrave!

Dr. Bergmann
v Mariboru 676 8-2
● se je vrnili. ●

Loterijske številke.

Gradec 7. okt.: 20, 34, 72, 43, 58.
Dunaj 7. okt.: 89, 69, 82, 51, 23.

Tržne cene

v Mariboru od 1. okt. do 7. okt. 1905.

živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
pšenica		15	80	16	60
rž		13	80	14	60
ječmen		18	—	18	80
oves		14	—	14	80
koruza		17	—	17	80
proso		16	60	17	40
ajda		14	50	15	40
seno		3	90	4	80
slama		8	40	8	60
1 kg					
fizola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
ječa		—	48	—	76
krompir		—	—	—	7
zir		—	34	—	38
surovo maslo		1	60	1	64
maslo		2	—	2	40
apeh		1	40	1	48
zelje, kislo		—	24	—	26
repa, kisla		—	20	—	24
1 lit.					
mleko		—	18	—	20
smotana, sladka		—	40	—	60
" kisla		—	64	—	72
100					
zelje	5	—	6	—	—
1 kom.					
jajce	—	—	—	—	8

Kdo ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj toljče v sebi, je torej najlaže prebaven, ne provrča nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno počeni.

Pristan samo z imenom

Ivan Hoff

in z levjo varstveno znakom.

Zavojipo 1/4 kg 90 vinarjev

> 1/4 > 50 >

Dobiva se povsed.

Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanja objava 45 v.
Vsaka beseda stane 2 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v.
Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnštvo
se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda so.

Hiša z vrtom in poljem, četrte ure iz mesta, se po ceni proda. Naslov v upravnštvo. 619 6-4

Hiša, enonadstropna, dobro zidana, namenska, dve kleti in trgovino v hiši, blizu koroškega kolodvora, se po ceni proda. Vpraša se Bankalarigasse št. 4, Maribor. 609 10-5

Nova hiša je na prodaj, z enim nadstropjem, stanovanjskih doneskov na leto je 612 gld., velik vrt, hlev za svinje. Cena je 8400 gld., izplačati je samo 4000 gld., v Studenčih pri Mariboru št. 160, pri mali cesti med cerkvijo in žolo. 687 4-4

Malo posestvo blizu postaje Pesnica se proda, hišni hram, vinograd, sadonosnik in njive, vsega 4 oralne za 1700 fl. Več pove Martin Rapa na Ranči h. št. 65. Pesnica. 658 3-3

Lepo gospodarstvo se takoj zelo po ceni proda. Izvrstno mesto za kolarja ali pa mizarja. Naslov pri upravnštvo. 863

Moštne vase (Korneuburške) se dobre pri Fehrenbachu v Mariboru, Gosposka ulica. 670 2-2

Vinograd se proda ali da v najem v občini Kaniža, pošta Pesnica. Proda se tudi letolinja trgovat istega vinograda. — Naslov: Oberleitner, poste restante, Gradenec. 680 2-2

Sode prodaja Felik Schmidl v Mariboru, Koroška cesta. 662 3-2

Lepo posestvo se po ceni proda, 25 minut od Maribora, novo zidana hiša, z opeko krita, obstoječ iz dveh sob, lepa kuhinja, klet za vino, hlev za govejo živilo, hlev za svinje, lepe brajde in vodenjak, lep sadonosnik in njive, vrt za zelenjavjo. Posestvo meri dva oralna. Natančneje pri gospodarju. Jožef Schönegger, posestnik v Krčevinah pri Mariboru.

Lepo posestvo, hiša z 3 sobami in kuhinjo ter s celim gospodarskim poslopjem, njive, travniki, sadonosnik, les, vse skupaj okoli 80 oralov, se takoj po ceni proda. Naslov Peter Zugman, Jurijevski dol, Sv. Jurij v Slov. gor. 681 1-1

V najem se da.

Hiša z malim posestvom, blizu ceste ali kolodvora želi na več let v najem. Ponudbe na upravnštvo pod "Najem". 653

Učenca sprejme Matija Hočvar, ključnicičarski mojster v Novi vesi pri Ptaju. 660 8-3

Dva učenca se takoj sprejmata in sicer jeden za pekarno in jeden za mlin pri Iv. Böhm v Framu. 664 8-3

Pomočnika, poštenega in zvestega, stalno delo po zimi in po letu, sprejme tako Janez Kapun, čevljar pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 654 3-3

Proste službe.

Organist z dobrimi spričevali, išče službe na večji župniji; prevzame tudi službo občinskega tajnika. Več pove upravnštvo lista. 671 3-2

B. Talento, prodajalna drv in premoga Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs' Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26-20

Učenca sprejme takoj tapetar Vezjak v Mariboru, Schwarzgasse. 668 3-2

Učenca, ki bi imel veselje do mesarske obrti, sprejmem takoj. Biti mora čednega vedenja in malo korajzen. — Josip Stelcer, mesar v Celju. 666 3-2

Za majorja želi priti mož, ki razume živinorejo in gospodarstvo. Naslov pri upravnštvo. 678 2-2

Ključavničarski učenec se sprejme s celo oskrbo in tudi plačo. Alojzij Riegler, Maribor, Flössergasse št. 6. 682 3-1

Cevljarskega učenca sprejme takoj Friderik Nerat, Maribor, Koroška ulica št. 18. 683 1-1

Oženjen viničar, s 5 delavskimi močmi, ki razume stare kakor tudi ameriške trte obdelovati, se takoj sprejme. Vinograd meri 4 in pol oral, plača dobi 100 kron na leto in 1 oral njive, drži si lahko 2 kravi, ima steljo doma in drva prosta. Vpraša se pri Jožefu Kermek v Leiterspergu pri Mariboru. 684 2-1

Dva učenca, ki sta večja slovenskega in nemškega jezika, sprejme takoj Alojzij Gnušek, trgovina z manufakturnim blagom v Mariboru. 685

Trgovina

majhna, dobro idoča, se proda zaradi rodbinskih razmer v lepem kraju na Spod. Štajerskem, tik cerkve in sole po prav ugodnih pogojih. Blago vse novo. Ponudbe na upravnštvo lista. 690 3-1

Išče se oskrbnik

ki je več tudi hmeljarstva, s takojšnjim nastopem, plača po dogovoru. Ponudbe naj se posiljajo na upravnštvo "Slov. Gospodarja" do 15. oktobra. 640 2-1

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9-60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5-60. 85 48-29

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

sedanja žandarmerijska kasarna v Juršincih, obstoječa iz treh izb, knhinje, shrambe in kleti, pripravna za peka, mesarja ali kakega obrtnika. Prodaja se vrši v nedeljo dne 29. oktobra t. l. predpoldne. Krajni šolski svet Sv. Lovrenc v Slov. gor., dne 7. okt. 1905. 685 3-1

Proda se stara šola

Zahvala.

S tužnim pa vdanim srcem izrekamo srčno zahvalo povodom smrti naše hčerke, oziroma sestre in žene

Alojzije Solak roj. **Muršec**

vsem, posebno pa veleč. gospodu župniku od Sv. Petra, vsem čč. gospodom duhovnikom, kakor tudi družbi gospe za udeležbo pri pogrebu.

Sv. Peter pri Mariboru, dne 11. vinot. 1905.

Žalujoči ostali.

Naznanilo.

V deželni drevesnici v Gleisdorfu so pošla jabolčna drevesca (visoka in srednja). Naročila na ista se torej ne morejo več sprejemati. Visoke hruške so še na razpolago.

Gradeč, dne 9. oktobra 1905.

687 1-1

Deželni odbor štajerski.

Dražba.

Pri okrajni sodnji Arvež (Arnfels) se bo dne 16. oktobra 1905 ob 10. uri dopol., dražbenim potom prodalo eno posestvo v občini Glanc, cenjeno na 14.600 K, drugo pa v občini Pesnica, cenjeno na 12.600 K. Pri vsakem posestvu je okoli 6 oralov vinograda, ostalo druga zemlja. Plačilni pogoji zelo ugodni.

688 1-1

Naznanilo.

Imam **30.000 na suhe cepljenih amerikanskih trt na predaj** in sicer 14.000 šipona, 4000 laški rilček, 1500 žlahtnine, 500 muškat. Vse trte so enoletne, dobro zarašene in dobro vkoreninjene, cepljene na R. portalis. Prodajam samo I. vrste, cena je 1000 kom. 150 K. Kupci naj se blagovoljno oglasiti vsaj do 15. decembra.

Franc Muršič,

vinogradnik in trtnar v Senčaku,

Sv. Lovrenc v Sloven. gor., pošta Juršinci pri Ptaju.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo Izmeček, odpravijo naduhce, belečine in krče. Posredujejo in zboljujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripanosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljše sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom:

483 20-11

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstistorica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic)	4 K.	{ 4 ducate (48 steklenic)	14-60 K.
2 ducata (24 steklenic)	8 K.	{ 5 ducatov (60 steklen.)	17- K.
3 ducate (35 steklenic)	11 K.		

Imam na tisoči priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato nabajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vsphem rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčič, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelič, civilnjak; Josip Seljanč, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Nagrobne križe

železne, jako močne, s krasnimi, v ognju pozlačenimi okraski, priporoča po zelo nizkih cenah

644 6-4

Štefan Kaufman

trgovec z železnino v Radgoni.

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-14

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpričutnejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih bolezni ter odstranjujejo krče, bolesti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjuje mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolesti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolesti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. —

Naj vsakdo naroči in naslov: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledenja (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 38 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlu, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledenja, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje ravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

O k l i c.

V zapuščinski zadevi za rajnim Matijo Hren, podomače Rahle iz Sv. Križa št. 18, se ie vsled prošnje postavnih dedičev dovolila prostovoljna sodnijska družba celega nepremakljivega in premakljivega premoženja pod predloženimi pogoji in se je v to svrhu določil dan 31. oktobra 1905 dopoldne ob pol 11. uri na licu mesta pri Sv. Križu št. 18 s tem pristavkom, da se nepremičnine, sestoječe iz vlož. št. 5 in 4 katastralne občine Sv. Križ in premičnine ne bodo oddale pod skupno izkljenco ceno po 6000 K.

Vsek dražbenik ima položiti v roke sodnega komisarja 20% vadij, torej 1200 K, zdražitelj mora v treh mesecih po dražbenem dnevu položiti polovico izkupila (največje ponudbe) 5% obrestmi od dneva dražbe, najdalje v 6 mesecih po dražbenem dnevu drugo polovico izkupila 15% obrestmi.

Zdražitelj ne sme, predno da položi prvo polovico izkupilo, lesa sekati v gozdih prodanega posestva.

Male terjatve, ki so na posestvih vknjižene, so poplačane in torej indebitne vknjižene.

Ostala vsebina dražbenih pogojev, ki se ima pred začetkom dražbe prečitati, zapisnik o inventuri in cenitvi ter zemljiško-knjizični izvleček se morejo v sodni pisarni in pri dražbi pogledati.

Posestvo leži približno tričetrt ure od trga Konjice oddaljeno tik državne ceste.

686 1-1

C. kr. okrajno sodišče Konjice,
dne 29. septembra 1905.

Vizitacio
priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vsem posestnikom vinogradov!

Naznanjam s tem, da bom imel meseca novembra in prihodnjo spomlad več tisoč suho cepljenih trt na prodaj in sicer cepljene na Rip. Portalis: 2000 žlahtnina bela in rudeča, 10000 Laški rilček, 1500 Nemški rilček, 2000 Silvanec, 500 Kapčina modra, 2000 beli Burgundec, 2000 Rulandec, 2000 Traminec, 1000 Šipon rumeni. — Cepljeno na R. Monticolo: 1000 Laški rilček.

Prodajam le edino I. vrste dobro zaraščene in lepo vkoreninjene trte po 140 K 1000 komadov. Divjake od R. Portalis prodajam po 20 K 1000 kom. Pri naročilu blagovolite poslati 20% are od naročene svote.

Trte se pošiljajo le v od trtne uši okužene kraje.

Naročila za v jeseni odvzete trte sprejemam do 5. novembra t. l. — Naročila za spomlad pa, dokler bo kaj zaloge. — Zabojev in voznine na kolodvor ne računam.

682 10-4

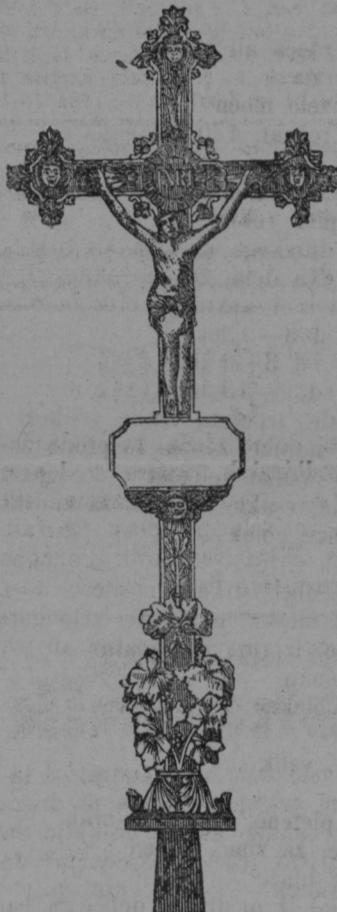
Anton Slodnjak,
trtnar pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.,
posta Juršinci pri Ptaju.

Trgovina z železnino, MERKUR'
P. Majdič, Celje.

648 :
Bogata zalog

peči

v vseh vrstah,
štedilnikov, litih
in bakrenih **kotlov**,
kotlov za žganje
kuhati, razne **kuhinjske posode** ●
kakor tudi raznovrstnih **poljedelskih strojev**, ● posebno
čistilnic, slamo-reznic in vinskih preš.

Lepa izbera
nagrobnih križev
in svetilk

V zalogi so **nepremočljive plahte za vozove** in komate. ● Proti ognju in vlotu **varnostne blagajne**. ● ● ●

Preprodaja Tomaževe žlindre in kajnita,
ki je najboljše in najcenejše umetno gnojilo.

Karol Kociančič

kamnoseški mojster v Mariboru
samo Schillerjeva cesta štev. 25.

izdeluje altarje, prižnice, podobe itd. kakor tudi vsa druga v to stroko spadajoča stavbinka dela.

• Zaloge nagrobnih kamnov. •

517 6

Načrti in proračuni.

Preselitev trgovine.

Naznajam, da sé nahaja moja trgovina

od dne 15. oktobra t. l. naprej

v novi hiši g. Franz na Glavnem trgu št. 12.

na vogalu Stolnih ulic (Domgasse), v Mariboru.

Rjuhe (prtji) brez šiva, kompletne velikosti, samo 80 krajcarjev!

Odeje iz flanela, iz najboljše Himalaja volne, kompletne dolge in široke	1 komad	sedaj samo	gld.	1·10
Obrisalke, za gospodinjske priprave, posebno močne	pol ducata	"	"	1·10
Namizni prtji, zelo trpežni, barvani, veliki	1 komad	"	"	-·45
Obrisalke za posodo, rudeče in modro pisane	pol ducata	"	"	-·50
Namizni prtji, iz platnenega damasta, beli	1 komad	"	"	1·10
Servijete, iz platnenega damasta, rožnati vzorci	pol dueata	"	"	1·20
Posteljne predproge, kompletne, velike	1 komad	"	"	-·40
Žepni robci, beli ali barvani	pol ducata	"	"	-·48
Močno platno	1 komad	20 metrov	"	3·60
Domače platno	1 "	20	"	4·20
Vojaško platno	1 "	20	"	3·60
Posteljna oprava, barvana, rdeča ali modra	1 "	23	"	4·50
Močni šifon, bel, najboljša vrsta	1 "	23	"	3·60
Konfekcijsko platno, belo, zelo močno	1 "	23	"	6·60
Atlas-grndl za postelje, bel, rožnat, 120 cm širok	1 "	1 meter	"	-·48
Pukano perje, brez prahu		1 kg	"	-·95
Angin za napolnjevanje perja, rožnate ali rumene barve		1 meter	"	-·28
Obrisalke (frotier), beli, z lepimi reki		1 komad	"	-·23
Odeje, (šivane) iz najboljšega turškega kretona ali ruša		"	"	1·90
Zastori, iz čipk ali suknjeni, dva dela, za eno okno		"	"	1·80
Kavina garnitura, obstoječa iz 1 kavinega prta in 6 servijet		"	"	1·20
Suknene obleke za otroke od 3—9 let		"	"	2·20
Stajerski kostimi za otroke od 3—9 let		sedaj samo "3·50" gld. do	4—	
Suknena obleka za fante od 9—13 let		"	"	5·—
Suknena obleka za gospode, trpežna, vsaka velikost		"	"	8·50
Modna obleka za gospode najfinješa vsaka velikost		sedaj samo 10 gld. do	13·—	
Suknene hlače za gospode vsaka velikost		sedaj samo 2·30 gld. do	3·—	
Stajerska obleka za gospode, vsaka velikost, za zimski čas		sedaj samo gld. 11·50		
Loden v vseh barvah za ženske obleke		1 meter		-·32
Barhent za obleko in perilo		1 "		-·18
Predpasniki, ki se lahko na obeh straneh nosijo		1 komad		-·48
Jegrove zimske srajce, za moške in ženske, zelo gorke, vsaka velikost		1 komad 70, 80, 90 kr.		
Moške spodnje hlače (gatje) iz rujavega platna ali civilha, jako močne	1 komad	50 kr., 3 kom. 1·40 gld.		
Koroški loden za moške obleke		1 meter samo 2·—		
Kamgarn blago za moške obleke		1 meter samo 2·20		
Gradl za modrace najboljši		1 meter samo —46		
Predpasnik iz črnega atlasa, velik		1 komad samo —85		
Zimske hlače za ženske		1 komad samo —68		
Zenske nogavice, volnate, pletene, v vseh barvah		1 par samo —18		
Nogavice (Socken) za moške, za zimo, debele	1 par	—16 —18 —20		
Zimski cajg, 1·20 m za ene hlače		—96		
Spodnje moške hlače (gatje) iz modrega, debelega barhenta		samo —44		
Barhantni robec topel, lepi vzorci		1 komad samo —24		
Svilnati robec, v vseh barvah		1 komad samo —80		
Kondukterski koci, debeli		1 komad samo 1·10		
Konjski koci, debeli		1 komad samo —90		
Slamnice (Strohsack) velike, iz najboljšega civilha		samo —80		
Modri barhent, debel, 78 cm širok		1 meter samo —19		
Atlas-satin odeja, velika, z dobro, belo volno napolnjena		samo 3·50		

Samov Mariboru, Grajski trg št. 2.

Alojzij Gniušek, zaloga suknjenega, modnega, platnenega in konfekcijskega blaga

„Pri Amerikancu“.

Karol Vezjak,

tapetar in dekorator

669 12—2

Schwarzgasse **Maribor** Schwarzgasse
priporoča svojo veliko zalogu divanov, garnitur, pohištveno suknjo, preproge, zastore, konjske žime. Izdelovanje vseh tapetnih del v mestu in zunaj mesta.

Novost! Kapak matrace, priznano najboljše napolnjene, nadkriljujejo daleko kar se tiče cene in mehkobe mnogo dražje žimnate matrace in so zaradi tega zelo v rabi.

Vydrova tovarna branil, Praga VIII.

— izdeluje in priporoča —

Vydrovo žitno kavo.

Juhni pridatek znamka „Vydro“.

Juhne konserve (grahove, lečne, gobove in riževe).

Oblati (specijalitet: „Dessert délicat“ in masleni oblati.)

Šumeči limonadni bombont „Ambo“.

Disava za pecivo „Buhtin“.

Napravite poskus!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poštnina.

Za naročilo zadostuje tudi dopisnica!